

Et kappløp for norsk fagspråk

Michael 2021; 18: Supplement 26: 81–91.

Det norske fagspråket taper stadig mer terreng til engelsk. Utdanningsinstitusjonene i Norge er lovpålagt å vedlikeholde og videreutvikle norsk fagspråk, og studenter som utdannes ved norske læresteder, vil få bruk for norsk fagterminologi etter endt utdanning. Studentene har også gitt tydelig beskjed om at de vil ha et norsk fagspråk. Språkrådet samarbeider med termgrupper for ulike fagfelt. Termgruppen for celle- og molekylærbiologi ble opprettet i 2017 og består nå av fem molekylærbiologer. Etter faglige diskusjoner og finsliping kommer gruppen med forslag til ord og definisjoner som presenteres for Språkrådet. Disse tilgjengeliggjøres umiddelbart og skal på sikt inn i Termportalen, en nasjonal portal for terminologi.

Norsk som fagspråk lever farlig innenfor mange områder av samfunnet, ikke minst i universitets- og høyskolesektoren. Ifølge NIFU-rapport 2018:20 har målbare indikatorer for språk vist at bruken av engelsk i denne sektoren har økt siden 2007, og at andelen innleverte masteroppgaver skrevet på engelsk økte fra 9 % i 1986 til hele 43 % i 2016 (1). Studentene blir presentert for en stor andel av faglitteratur og terminologi på engelsk, og med systemene vi har for merittering i dag, lønner det seg ikke med vitenskapelig publisering på norsk. Norsk som fagspråk taper derfor terreng. Antall utenlandske studenter har økt ved norske læresteder, fra ca. 6000 i 2000 til ca. 25 000 i 2018 (1, 2), samtidig som at antall emnekurs på engelsk økte fra 9 til 20 prosent fra 2007 til 2016 (1). Det har ifølge rapporten også vært en generell økning av andelen av utenlandske forskere og forelesere. Samlet er dette trolig viktige grunner til at bruken av engelsk øker. Ser man for eksempel på Institutt for biovitenskap ved Universitetet i Oslo, som står for undervisningen i de fleste biologiske fag, er det bare i undervisningen

på bachelorstudiet at norsk skal brukes som undervisningsspråk. På masterstudiet holdes de fleste forelesningene på engelsk.

Fagspråket må utvikles og tilgjengeliggjøres

I 2017 ble Norsk Biokjemisk Selskap, et selskap som tross navnet har medlemmer fra alle biovitenskapelige områder, kontaktet av seniorrådgiver Ole Kristian Våge i Språkrådet for å finne fagfolk som kunne være interessert i å danne en termgruppe for celle- og molekylærbiologi. Språkrådet hadde allerede i en årrekke samarbeidet med slike termgrupper for å utvikle norsk fagspråk innen forskjellige fagområder som var i rask utvikling, og hvor det var viktig å få norske termer på plass før engelske termer fikk etablert seg og overtok fagspråket fullstendig.

Språkrådets rolle er å samordne utviklingen og tilgjengeliggjøringen av terminologi i Norge. På sikt er målet å gjøre terminologi fra universitets- og høyskolesektoren og andre sektorer tilgjengelig i en felles nasjonal termportal ved Universitetet i Bergen (3). Inntil termene kan tilgjengeliggjøres i Termportalen, tilbyr Språkrådet sin egen termwiki som publiseringskanal for termer fra universitets- og høyskolesektoren (4). Termer og definisjoner som de forskjellige termgruppene anbefaler, blir lagt inn i Språkrådets termwiki. Termwikien er for tiden oppdelt i 16 forskjellige kategorier som spenner fra klima til celle- og molekylærbiologi. Samarbeid mellom de forskjellige termgruppene har vært svært begrenset, men det har i enkelte tilfeller vært utveksling av termer som overlapper i kategorier som for eksempel innen kjemi og celle- og molekylærbiologi. Disse fagområdene er nært beslektet og det hender vi oppdager termer som defineres ulikt i de to fagene. Slike problemstillinger må løses på måter som tilfredsstiller begge grupper.

I årene framover skal altså innholdet i termwikien flyttes til Termportalen, som fra og med 2021 har fått finansiering over statsbudsjettet og skal utvikles til en felles, nasjonal portal der alle kan søke på tvers av termbaser og finne terminologi fra ulike fagfelt. I tillegg er det et mål å etablere et eget fagmiljø i terminologi i tilknytning til Termportalen. Termportalen er en særlig satsing for å styrke arbeidet med fagspråk i universitets- og høyskolesektoren. Portalen skal også gi alle sektorer og organisasjoner felles tilgang til all terminologi.

En termgruppe blir født

Henvendelsen fra Språkrådet gikk altså til Norsk Biokjemisk Selskap, der daværende generalsekretær Tom Kristensen ved Universitetet i Oslo umiddelbart meldte sin interesse. Henvendelsen ble også lagt ut på nettsidene til

selskapet (www.biokjemisk.no), og i løpet av kort tid etablerte Tom Kristensen en Termgruppe for celle- og molekylærbiologi sammen med molekylærbiologene Helene Knævelsrud og Erik Boye ved Oslo universitetssykehus, Sigrid Bratlie i Bioteknologirådet og Mali Mærk ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet. Sigrid Bratlie og Mali Mærk ble etter hvert erstattet, og termgruppa består for tiden av de fem fagpersonene som er forfatterne av denne artikkelen. Under kyndig veiledning av Ole Kristian Våge, som fra 2020 ble fortsatt av seniorrådgiver Ann-Helen Langaker fra Språkrådet, fikk gruppa et lynkurs i terminologiarbeid og satte i gang.

Ved oppstart hadde vi et flytskjema hvor vi definerte fordeling av arbeid og tidsbruk. Det var i utgangspunktet forventet at det meste av arbeidet kunne utføres digitalt, og vi planla å benytte felles regneark i en skyløsning hvor alle kunne jobbe samtidig, og hvor endringer og forslag ble oppdatert og synlige for alle i sanntid. Tanken om et nettbasert regneark var god, men det viste seg at noen av gruppemedlemmene støtte på begrensninger for bruk av nettbaserte samskrivingsløsninger, på grunn av institusjonenes sikkerhetskrav. Vi har derfor blitt nødt til å arbeide hver for oss på separate regneark som blir sirkulert på e-post, og som før hvert møte i gruppa blir slått sammen til et felles dokument. Vi startet med å lete opp definisjoner som allerede var tilgjengelige på Wikipedia og andre oppslagsverk, for å få inspirasjon (noe som ofte også ledet oss til andre termer som burde defineres), men også i ulike lærebøker for å sette oss ordentlig inn i den eksakte betydningen av ordet. Definisjoner på de andre skandinaviske språkene kan også fungere som utgangspunkt, men selv om svenskene har oversatt det engelske *antibody* til *antikropp*, har ikke gruppa vurdert å endre den norske og godt etablerte oversettelsen *antistoff*. Vi innser – til tross for at gruppas ekspertise til sammen fanger bredt – at vi ikke har detaljkunnskap om alt. Her kommer gruppemedlemmenes nysgjerrighet, vilje og evne til å lære nye ting til nytte. Med gode innspill og kommentarer til hverandres forslag, samt veiledning fra Språkrådets representanter, har vi til slutt blitt enige om den endelige termen og tilhørende definisjon.

Vi har hatt stor nytte av forskjellige hjelpemidler som Språkrådet rår over. *Termlosen* er et hefte som gir en kort og grei innføring i hvordan man mest effektivt kan arbeide med terminologi (5), mens nettkurset *Begrip begrepene!* gjør det lett å øve seg praktisk i slikt arbeid (6). Noen av oss har også hatt glede av å delta på praktiske terminologikurs arrangert av Språkrådet (7).

Terminologiarbeid fører til gode faglige diskusjoner

Termene vi diskuterer og definerer, kommer i hovedsak fra medlemmer av gruppa, men det har også kommet flere interessante innspill fra Språkrådet basert på henvendelser de har fått fra annet hold. Et eksempel på dette er *genforråd* som norsk oversettelse av den engelske termen *gene pool*. Dette forslaget kom fra Marit Simonsen, redaktør i *Store norske leksikon*. Termgruppa oppfattet hennes forslag som vesentlig bedre enn *genbasseng*, som blant annet er hovedoppslagsordet på Wikipedia.

Arbeidet på regneark har vært viktig og nyttig, men vår erfaring er at det er først når termgruppa møtes fysisk at vi kan komme fram til de beste termene og definisjonene. Mange forslag til definisjoner som har sett gode og dekkende ut på papiret, har blitt betydelig endret etter mer grundige og detaljerte diskusjoner. En ganske vanlig endringsprosess starter med en lang og utfyllende definisjon og ender med en som er kort og spisset. Et eksempel er definisjonen for *stoppkodon* som endte med definisjonen *kodon som bestemmer endepunkt for proteinsyntese*. Slike definisjoner fordrer at den som oppsøker den, må trykke seg videre til andre termer via hyperlenker i definisjoner, men med en godt oppdatert termbase ser vi ikke på dette som et problem. Selv om termgruppemedlemmene har til felles at vi er glødende opptatt av utviklingen av et norsk fagspråk, er vi i ulike aldersgrupper, utdannet på forskjellige steder med forskjellige fagspråklige «dialekter», og det skal ofte mye felles finsliping til før vi kommer fram til termer og definisjoner som alle føler at de kan stå inne for. Slike detaljdiskusjoner har vært svært fruktbare og har hevet kvaliteten i arbeidet i betydelig grad. Termgruppa hadde 2–4 årlige halvdagsmøter i Språkrådets lokaler fram til koronapandemien satte en stopper for det fra våren 2020. I hvert møte har vi definert 10–20 termer, og per mars 2021 har vi rett over 200 ord i termwikien. Under koronapandemien har vi hatt digitale møter, som har gjort arbeidet enklere på den måten at ingen trenger å legge inn reisetid. Det digitale samarbeidet har vist seg å fungere greit, men det er ingen fullgod erstatning for fysiske møter. Utfordringen med å ikke ha en felles plattform å jobbe fra gjør det i tillegg noe mindre effektivt å følge opp nye termer mellom møtene.

Å begripe den indre sammenhengen i begrepene

En erfaring vi har gjort oss, er at arbeid med terminologi er mer utfordrende enn vi hadde trodd fordi vi må sette fagets terminologi i system og finne relasjoner til beslektede begreper. Gode faglige diskusjoner må til for å enes om begrepsinnholdet slik at vi kan komme fram til gode og selvforklarende termer. Vi kan altså ikke bare oversette én og én term, men termlista må ha

en indre sammenheng. Arbeidet er begrepsbasert, det vil si at vi tar utgangspunkt i begrepsinnholdet. Termdannelse og termvalg tar utgangspunkt i definisjonen av begrepet. Dessuten, bare det å finne fram til og avgjøre hvilke termer vi ønsker å innføre og definere, kan by på problemer. Termen bør vurderes etter både bruksfrekvens (den mest vanlige) og transparens (den mest selvforklarende). Vi har alle våre favorittgrener innen fagområdet vårt, og det kan være tungt å måtte innrømme at enkelte begreper som vi selv finner umåtelig viktige, er for intrikate til at vi klarer å bli enige om en definisjon innenfor de sedvanlige 15–20 minuttene vi bruker per term. Dette handler blant annet om at definisjonene i seg selv skal skrives på en måte som både er presise, kortfattede og fullstendige. I slike tilfeller lar vi definisjonene modnes til neste møte og hopper videre til en term som lar seg enklere definere. Det endelige resultatet av dette gjør at antallet termer gjerne går ned per arbeidsmøte, men at kvaliteten ivaretas.

Samarbeid styrker fagspråket

Høsten 2019 tok Gruppe for norsk medisinsk fagspråk kontakt med termgruppa, og vi har hatt flere inspirerende fellesmøter med denne gruppen. Det er ingen tvil om at det er mange ildsjeler som sitter på tuene rundt omkring, og fagspråket vil styrkes av at flere fagfolk og ildsjeler slår seg sammen. Foreløpig har samarbeidet ført til en kronikk om norsk fagspråk i *Klassekampen* (8) (figur 1), en artikkel som etter forespørsel fra tidsskriftet *Ordet* også ble publisert der (9). Våre to grupper har intensjoner om å sammen styrke bruken av norsk som fagspråk innenfor våre felles områder. Her er det muligheter for felles utveksling og utforming av termer, siden det er mye overlapp mellom bruken av fremmedord i de to fagfeltene.

Utforsker nye «pandemiløsninger»

En annen av våre erfaringer var av rent praktisk natur. Som nevnt ovenfor har institusjonelle begrensninger stått i veien for at vi kan arbeide på den mest rasjonelle måten, med et felles nettbasert dokument som alle kan redigere i sanntid. Vi har også prøvd å etablere en felles gruppe i samarbeidsplattformen Microsoft Teams, men også her er det begrensninger i tilganger som gjør det problematisk for enkelte medlemmer. Det hadde utvilsomt vært best og mest effektivt om gruppa hadde ett felles dokument å jobbe i som alle hadde tilgang til, så vi jakter videre på en løsning som kan fungere for alle, og utforsker de ulike løsningene som dukker opp under en moderne tids pandemi.

Norsk fagspråk må styrkes

SPRÅK

Erlend Hem,
Helene Knævelsrud
og Helene J. Bustad

Denne våren var spennende for oss som brenner for fagspråk på norsk. En offentlig utredning om ny universitets- og høyskolelov og et forslag til språklov var to gylne muligheter til å styrke norsk fagspråk. Begge dokumentene ble skuffelser, og Klassekampens lederskribent oppsummerte presist (16. mai): Alt ligger til rette for at engelsk vil fortsette å fortrenge norsk framover.

«Universiteter og høyskoler har ansvar for vedlikehold og videreutvikling av norsk fagspråk», står det i universitets- og høyskoleloven. Utredninga vil videreføre dagens lovtekst, men det er ikke nok, for loven etterleves ikke. Og når regjeringa i forslaget til språklov knapt har konkrete tiltak, gir resultatet seg selv.

Vår fagbakgrunner fra medisin og biologi. Nesten all forskning i våre fag publiseres på engelsk, og engelsk er det daglige språket i mange forskningsmiljøer. Det er bra at vi har et internasjonalt forskingsspråk. Men universiteter og høyskoler skal ikke bare

forske, de skal også formidle kunnskap og utdanne fagfolk som skal tjene samfunnet. Til det trengs et godt norsk fagspråk.

Studentene ser ut til å være mer opptatt av norsk fagspråk enn ledelsen. Det merker vi som underviser hver dag. Norsk studentorganisasjon vedtok i 2018 en resolusjon med et klart budskap: Studentene vil ha et godt og presist norsk fagspråk. De trenger det både til eksamen og i arbeidslivet.

Regjeringa har skjønt problemet. Beskrivelsen i lovforslaget er god: «Ein lege må sjølv sagt kunne den medisinske fagterminologien og halde seg oppdatert på faget i internasjonale tidsskrift. Ho eller han må likevel kunne snakke om helse og sjukdom på norsk med den norske pasienten slik at pasienten blir opplyst og kjenner seg trygg.» Diagnosen er klar. Men så kreves handling.

Norsk fagspråk forvitrer uten støtte fra universiteter og høyskoler. Dessverre blir det i stedet motarbeidet av mange, slik som Det medisinske fakultet ved Universitetet i Oslo, som i 2019 bestemte at alle prøveforelesninger og disputaser må foregå på engelsk. Norsk

som disputasspråk er i praksis blitt forbudt. Dette er i strid med universitetets egne språkpolitiske retningslinjer om å «fremme parallellspråkligheit».

Ledelsen må ta sitt ansvar for norsk fagspråk på alvor. Ansvar kan ikke ligge på studentene. Vi trenger endringer i dagens merittsystem for vitenskapelige ansatte. Bruk av norsk fagspråk må belønnes.

Vi arbeider for godt norsk fagspråk gjennom egne fagspråkgrupper i medisin og biologi, som er uten støtte og uten interesse fra universitetene. Innen våre fag er vi allerede i ferd med å miste et norsk fagspråk. Vi blir jevnlig kontaktet av kolleger som skal forelese eller formidle fagstoff, og som spør etter gode fagtermer på norsk til erstatning for ord på engelsk. Prognosen for norsk fagspråk er dårlig dersom ikke lovteksten forsterkes både i universitets- og høyskoleloven og i den nye språkloven.

Erlend Hem,
lege og professor, UiO
Helene Knævelsrud,
seniorforsker, Institutt for
kreftforskning, Oslo universitets-
sykehus
Helene J. Bustad
postdoktor, Institutt for biomedisin, UiB
erlend.hem@medisin.uio.no

Figur 1. Termgruppa og Gruppe for norsk medisinsk fagspråk skrev et innlegg i Klassekampen 4.8.2020 (8).

Hvem representerer Termgruppen: Mandat eller frivillighet?

I etterpåklokskapens lys burde termgruppa fra starten vært bedre forankret i de institusjonene som medlemmene kommer fra, og kanskje også ha representert flere av dem. Siden gruppa ble etablert ved at de enkelte meldte seg frivillig til tjeneste, representerer ingen av medlemmene andre enn seg selv og er uten noen form for mandat fra sin arbeidsgiver. Ideelt sett burde Språkrådet kontaktet alle norske universiteter og høyskoler og bedt dem om å utnevne representanter med kompetanse innen celle- og molekylærbiologi til termgruppa. Siden disse institusjonene faktisk er lovpålagt å vedlikeholde og videreutvikle norsk fagspråk etter paragraf 1–7 i universitets- og høyskoleloven, burde en slik strategi ha ført fram. På den annen side er det en klar fordel ved termgruppas nåværende sammensetning, at medlemmene er der fordi de har valgt det selv og har både glede og utbytte av det. Dette ville muligens artet seg annerledes for oss dersom deltakelsen ikke var selvvalgt, men en plikt som var pålagt oss.

Studentene må få tilgang til norsk fagspråk

Den største utfordringen er nok likevel det arbeidet som ligger utenfor termgruppa. Én ting er å etablere en termwiki med forslag til norske termer innen celle- og molekylærbiologi, noe helt annet er å få folk til å bruke dem i undervisning og formidling. I Norge har dette feltet hundrevis av fagfolk som har behov for å snakke eller skrive om faget sitt på norsk, mens man trolig kan telle på to hender de av dem som vet at Språkrådet har gjort en ressurs med anbefalte norske termer tilgjengelig på nettet. Dette vil forhåpentligvis bedre seg når Termportalen setter i gang for fullt og blir bedre kjent.

Det er selvsagt en del innen formidling som termgruppa og Språkrådet også kan bidra med. Ved å fortelle om nye termer på sosiale medier og aktivt endre artikler og oppslagsord på Wikipedia, vil vi nå ut til både spesielt interesserte og til allmennheten. Et samarbeid med *Store norske leksikon* vil også være gunstig i formidlingen av nye termer, slik at brukerne presenteres for de samme termene uavhengig av hvilket oppslagsverk de bruker.

Kanskje aller viktigst for å lykkes med arbeidet er at universitetene og høyskolene må bevisstgjøres om at de er pålagt et ansvar for utvikling og vedlikehold av norske termer innen sine fagområder. Vår erfaring er at dette ikke tas på alvor. Fagspråk blir til i interaksjonene mellom forskere, forelesere og studenter. Siden vedlikehold av fagspråket nødvendigvis krever at studentene som en del av sin utdanning blir tilført dette fagspråket, må bevisstheten om dette ansvaret fortrinnsvis formidles nedover fra rektorer, universitetsstyrer og fakulteter til de enkelte underviserne. Ikke minst burde

Norsk studentorganisasjon

ME VIL HA NORSK FAGSPRÅK!

Vedteke av sentralstyret 3. september 2018.

Eit nytt studieår er i gang, og ein ny sjanse for universitet og høgskular i heile Noreg til å møte studentane sine med respekt – på alle måtar. Det inkluderer respekt for språket deira.

I mållova er det slått fast at alle statlege institusjonar skal bruke kvar av dei to norske skriftspråka i ein stor del av kommunikasjonen sin. Realiteten er at ingen høgare utdanningsinstitusjonar oppfyller kravet i lova. I praksis tyder det at dei fleste institusjonane brukar for lite nynorsk, medan nokre svært få brukar for lite bokmål. Utan at det nødvendigvis er meininga fører dette til at det er vanskelegare å vere nynorskbrukar, sidan ein ser lite nynorsk i kvardagen sin.

Norske utdanningsinstitusjonar har, ifølgje universitets- og høgskulelova, ansvar for å vedlikehalde og utvikle norsk fagspråk på alle område. Språket utviklar seg når det brukast, då er det viktig at også studentane får møte og bruke fagspråk på norsk. Faggruppene er dei som brukar språket i forskingsfronten må lage gode ord på norsk dersom det ikkje allereie eksisterer. Norske akademikarar har ansvar for å samarbeide om å lage felles terminologi på tvers av faggrupper og institusjonsgrenser.

God terminologi er ein del av formidlingsoppgåva til utdanningsinstitusjonane. Både forskarar, undervisarar og studentar er avhengig av eit godt og presist fagspråk. Dessutan er gode ord på norsk med på å gjere formidling til befolkninga elles enklare, sidan fagterminologien kjem i ei kjent språkdrakt.

Norsk studentorganisasjon meiner at:

- alle statlege utdanningsinstitusjonar må sende rapport om målbruk til Språkrådet innan fristen, og ha konkrete tiltak for å oppfylle krava i mållova.
- statsråden må sende tydelege signal til institusjonane om at dei må følgje alle lovar og reglar som gjeld for dei.
- det må vere nok søkbare midlar til faggrupper som vil bidra med materiale til Språkrådets termwiki¹ - særleg på nye område, både på bokmål og nynorsk.
- leiarar ved institusjonane må oppmode dei vitskapleg tilsette til å vedlikehalde og utvikle norsk fagspråk.
- det bør opprettast eit nasjonalt senter for norsk som språk og fagspråk.

¹ <http://www.termwiki.sprakradet.no/wiki/Hovedside>

Figur 2. Norsk studentorganisasjon kom i 2018 med en resolusjon der de etterlyser norsk som fagspråk (10).

studentene informeres om at de blir en viktig del av videreføring av norsk fagspråk etter endt utdanning. Det har ofte vist seg at endringer i undervisningen raskest skjer når studentene stiller krav om slike endringer. Og norske studenter vil! De ønsker å bli i stand til å snakke og skrive om faget sitt på norsk: Norsk studentorganisasjon kom i 2018 med en resolusjon der de ikke bare etterlyser norsk som fagspråk, men hvor de også mener at faggrupper som vil delta i arbeidet med Språkrådets termwikier, skal kunne søke om øremerkede midler til dette arbeidet (10) (figur 2) – et arbeid som nå i stor grad gjøres av frivillige språknørdere.

Utvikling av fagspråk er en kontinuerlig prosess

Arbeidet med norske fagtermer kommer aldri til å ta slutt. Dette gjelder særlig for fag i eksplosiv vekst hvor stadig nye engelske termer dukker opp og bør oversettes. Se bare på utviklingen i metoder som oppstår under en verdensomspennende pandemi og behovet for rask oppslutning om norske termer. Prosjektmandatet til termgruppa for celle- og molekylærbiologi ble i utgangspunktet gitt for to år med avslutning i 2019, men Språkrådet har heldigvis ønsket å fortsette samarbeidet. Dette har blant annet ført til at vi kan oppdatere termbasen med norske termer for ord som sirkulerer i media, slik som *helgenomsekvensering* (*whole genome sequencing*) og etter hvert også *nanoporesekvensering*. Noen termer er likevel vanskeligere enn andre, og det tok lang tid å lande en norsk term for *quorum sensing*. For hva gjør egentlig bakteriene når de «sanser» miljøet rundt seg for å finne ut hvor mange de er blitt? Etter en lang og god diskusjon endte vi opp med *kvorumregistrering*. Termgruppa for celle- og molekylærbiologi fortsetter sin virksomhet, og stiller klar til kamp helt til noen andre ønsker å overta etter oss.

Litteratur

1. Schwach V, Elken M. Å snakke fag på et språk andre forstår: Norsk fagspråk i høyere utdanning og arbeidsliv. NIFU-rapport 2018:20. Nordisk institutt for studier av innovasjon, forskning og utdanning, 2018. <https://nifu.brage.unit.no/nifu-xmlui/handle/11250/2507474> (20.2.2021).
2. Utenlandske studenter. NSDs Database for statistikk om høgre utdanning (DBH). https://dbh.nsd.uib.no/statistikk/rapport.action?visningId=123&cvisKode=false&cadmdebug=false&columns=arstall&index=1&formel=49&hier=insttype!9!instkode!9!fakkode!9!ufakkode!9!progkode&sti=¶m=semester%3D3!9!dep_id%3D1!9!nivakode%3DB3!8!B4!8!HK!8!YU!8!AR!8!LN!8!M2!8!ME!8!MX!8!HN!8!M5!8!PR (14.2.2021).
3. Termportalen. Universitetet i Bergen. <https://www.uib.no/ub/fagressurser/spesialsamlingene/121707/termportalen> (14.2.2021).
4. Hovedside. Språkrådets termwiki. <http://www.termwiki.sprakradet.no/wiki/Hovedside> (14.2.2021).

5. Termlosen. Språkrådet. <https://www.sprakradet.no/Vi-og-vart/Publikasjoner/Termlosen/> (14.2.2021).
6. Begrip begrepen! Digitaliseringsdirektoratet. <https://www.digdir.no/informasjonsforvaltning/begrip-begrepen/1470> (14.2.2021).
7. Terminologikurs. Språkrådet. <https://www.sprakradet.no/Vi-og-vart/kurs-og-arrangementer/Sprakradets-kurs/terminologikurs/> (14.2.2021).
8. Hem E, Knævelsrud H, Bustad HJ. Norsk fagspråk må styrkes. Klassekampen 4.8.2020: 20. <https://klassekampen.no/utgave/2020-08-04/debatt-norsk-fagsprak-ma-styrkes> (14.2.2021).
9. Hem E, Knævelsrud H, Bustad HJ. Fagspråket forvirrer, nå må et krafttak til. Ordet 2020, nr. 3, s. 8.
10. Me vil ha norsk fagspråk! NSO-resolusjon 3.9.2018. Norsk studentorganisasjon. <https://www.student.no/content/uploads/2018/09/Resolusjon-Me-vil-ha-norsk-fagspr%C3%A5k-03-09-2018.pdf> (14.2.2021).

Helene J. Bustad
helene.bustad.johannessen@uib.no
Institutt for biomedisin
Universitetet i Bergen
Postboks 7804
5020 Bergen

Helene J. Bustad er postdoktor ved institutt for biomedisin, Universitetet i Bergen. I doktorgradsprosjektet jobbet hun med genotype-fenotype-relasjoner og farmakologiske chaperoner. Nå bruker hun kjernemagnetisk resonans og elektronmikroskopi for å studere et protein som er essensielt for hukommelse og læringsprosesser.

Marte Innselset Flydal
marte.flydal@uib.no
Institutt for biomedisin
Universitetet i Bergen
Postboks 7804
5020 Bergen

Marte Innselset Flydal er forsker ved institutt for biomedisin, Universitetet i Bergen hvor hun tok doktorgrad i 2012. Hun studerer proteiner som er involvert i nevropsykiatrisk sykdom ved hjelp av molekylærbiologi, biokjemi og biofysiske metoder.

Helene Knævelsrud
helene.knavelsrud@medisin.uio.no
Avdeling for molekylær cellebiologi
Institutt for kreftforskning
Oslo universitetssykehus
Postboks 4950 Nydalen
0424 Oslo

Helene Knævelsrud er cellebiolog og kreftforsker med doktorgrad fra 2013, og er prosjektleder ved Radiumhospitalet, Oslo universitetssykehus. Hun jobber med hvordan autofagi (cellenes søppelgjenvinningssystem) reguleres i en levende organisme og i nyrekreft. I forskningen bruker hun bananfluer og humane cellelinjer.

Erik Boye
erik.boyevikenfiber.no
Institutt for biovitenskap
Universitetet i Oslo
Postboks 1066 Blindern
0316 Oslo

Erik Boye er professor emeritus ved Radiumhospitalet, Oslo universitetssykehus, hvor han jobbet med kreftforskning 1972–2017. Som celle- og molekylærbiolog er hans fagfelt DNA-replikasjon, celledyklus og proteinsyntese.

Tom Kristensen
tarkr@online.no
Institutt for biovitenskap
Universitetet i Oslo
Postboks 1066 Blindern
0316 Oslo

Tom Kristensen er professor emeritus fra Institutt for biovitenskap, Universitetet i Oslo. Han har jobbet ved Biokjemisk institutt, UiO 1971–82, Institutt for indremedisinsk forskning og Bioteknologisenteret 1982–1994 og Biokjemisk institutt/Institutt for molekylær biovitenskap/Institutt for biovitenskap 1994–2015.